

Farsund 16/7 96

Kjære Lærke!

Takke for kritikkene sist!

De har lagt meg den paa barta.
 Ingen har forstått mitt vesle
 skell so godt. Som du altid
 har gjort — og det er tid i gamle
 dager, da alle andre skulde, og
 var fult av lomb.

Her sender jeg deg en liten
 bok, som du ma være
 venlig og melde — og sende
 meg bladet, der meldingen stund.
 Her tror jeg, du vil finne kjærlig,
 som følger ordi!

Her er den samme trykfejl,
det vert so, naar sin itke
gjælder kan vera tilstede.

Det er naturlige frisk, men
nervøs, herdet hvi godt
for aalene for dette itke
sammen med itken og asener,
det er smykke, og evler skrive
ei linje. Men der er kraft
i mig, det kjemmer sig.

Styffe skriftskriv skrive til
mig personligt, rosa mig
i postbrevet, men for om, om
mig "og for mig", vakk sønder =
skrivst - om kan sig - so
skriv kan vordt inn mig i
"den 17." der her hvi det det

endaa. Herre Lide veit,
hos og her haust det, at
det ofte her set so mykkel
itke for mange moneter, at
kan var ved for mig.

Korfe strel og skriftskriv! og
gjælder hvi ein hat forstod, og
difer vil og ha rektfærdig
skriftskriv ittan skriftskriv
til min private apodoteke!
I hast.

Korfe halsing, gamle ven!
Din hengive
Anders Herder